

YÜZHERŞEYDİR
THEFACEISEVERYTHING
HORASAN

YÜZHERŞEYDİR
THEFACEISEVERYTHING
HORASAN

08 EKİM_OCTOBER
19 KASIM_NOVEMBER
2016

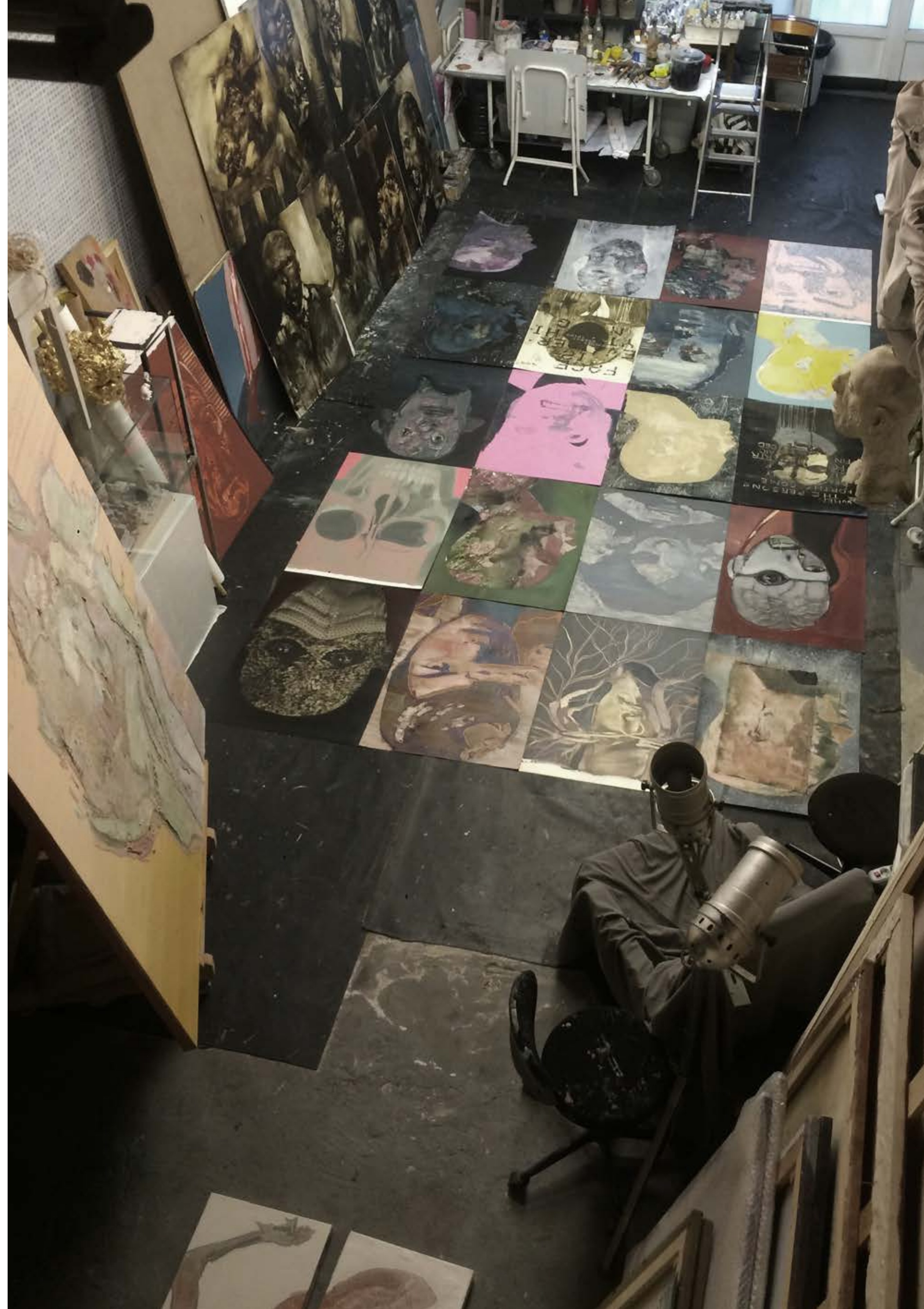
ART
ÜN

Sanat, yapısı gereği tabulara ve bilindik algı kalıplarına meydan okur. Kültür gibi tanımlanması zor ve sürekli değişim süreci içerisinde olan bir terim dahi her tür tanımlama denemesinde bir “eksikliği” mutlaka içinde taşır. Bir zamanlar sanat tarihinde belli dönemlerde neyin sanat olup olmayacağına karar veren merciler mevcuttu fakat artık bir yapıtın geçerliliğini belirleyen parametreler sadece eleştirinin ve sanat tarihinin tekelinde değil.

Bir sanatsever ilgilendiği bir yapıtın üretildiği dönem içerisindeki konuları, konumları, üretim, dağıtım ve tüketim stratejilerini mümkün olduğunca bilmeli. Zira bunların sorgulanması yalnızca o anki güncel serginin anlamını değil aynı zamanda sanatın neleri görünür kıldığını, nelere dair farkındalık yarattığını göstermesi açısından önemlidir. Çünkü

Art, by its very structure, challenges taboos and known patterns of perception; since it's a hardly definable and constantly morphing concept, like culture, all attempts at a definition carry with them a definite "lack". Once upon a time, in the history of art, there were institutions which decided what was art and what was not; but now the parameters that determine the validity of a work of art do not solely belong to the critique and history of art.

An art-enthusiast should know, as much as possible, the topics, positions, strategies of production, distribution and consumption that pertain to the era in which the work in question was produced; this is important since questioning these features reveals not only the meaning of the exhibition at that moment, but

bu şekilde bir sorgulama ile ele alınan dönemin iletişim kodları çözülebilir. Peki, Horasan'ın "Yüz Her Şeydir" başlıklı sergisi üzerine nasıl bir kod çözme denemesi yazılabilir?

Öncelikle sanatçının çalışmalarına dair temel anahtar sözcüklerinden birisi "farkındalık yaratmak". Sanatçı, kanımca, kişinin her gün çevresinde gördüğü ama dikkat etmediği/edemediği kişiler/olgular/olaylar arasındaki ilişkileri ve yaşamları görünür kılıyor. Çağımızın görsel şelalesi içerisinde fark edilmeyen, hatta fark edilmesi önemli olduğu halde dikkat edilmeyen bu "gerçeklikler", Horasan'ın çalışmalarıyla ete kemiğe bürünüyor.

Serginin başlığı "Yüz Her Şeydir" ama ben yüz konusunu sona bırakarak, öncelikle bu sergide dikkati çeken bazı konulara

also what art itself makes visible in general: in what ways art creates awareness. With this kind of questioning, the codes of communication within the era in question can be deciphered. Now, what kind of an attempt at deciphering could be written for the exhibition entitled "Face Is Everything" by Horasan?

It is important to note first that, one of the key concepts that pertain to the works of this artist is to "create awareness". I think the artist makes visible the lives and relations between the people/facts/events we see everyday around us, but do not/can not pay any attention to. These "realities" which can hardly be noticed (even though it is important that they are) within the visual cascade of our era, are embodied in Horasan's works.

değınmek istiyorum. Bunlardan ilki fragmanter alışmalarda ve bazı tekli işlerde grlen hayvan sembolleri. Bu semboller kpekler, kuşlar gibi direkt tanınabilenler kadar grotesk diyebileceğımız, sanki birçok canlının özelliklerini içinde barındıran figürlerden oluşuyor. Absürt bir biçimde farklı varlıkların resimlerde bir araya gelmesi, Horasan'ın dünyayı bize yabancılaştırarak ona dair farkındalığımızı harekete geçirdiği, eğlenceli, ironik ve didaktik bir yol. Bu yolla güzel ve çirkin, iyi ve kötü, doğru ve yanlış gibi birçok ikilik, birer gerilim olarak Horasan'ın çalışmalarında yer alıyor. Böylece g, doğaüstü ve tanrı gibi kavramlar da mercek altına alınıyor.

Metin ve imge birliği sanatçının sıklıkla kullandığı yöntemlerden bir diğeri. Örneğin 2006-2007 tarihli çok parçalı çalışmalardan birisinde görülen bir insan ve yanındaki köpek imgelerinin üzerinde řu yazmaktadır: "Beni duyuyor musun? Mükemmel renk, generale birlikte köpek". Generalin, yırtıcı olduğu düşünülebilecek köpekle birlikte varlığını, belki de dönemin siyasal kaosu, cinayetler ve katliamlarıyla birlikte düşünmek, bize sanatçının dünyasını anlama konusunda ipuçları sağlayabilir. Zira Horasan güncel sanatın başlı başına illüstratif, açık anlamlı ve direkt okunabilecek üslubuyla çalışmadığı için dayanak noktalarını çalışmalara dikkatlice bakarak ve üzerine düşünerek geliştirmek gerekli. İşte bu sayede, resimleri bir tür tarayıcı gibi gözden geçirerek, bu kompozisyonlardaki g, görev, icat, sihir ve vahşet gibi konuları tespit etme ve bunlar üzerine akıl yürütme şansımız olabilir.

Yüzeylerdeki yazılar, genel kompozisyondaki anlatıyı zme konusunda bizlere ipuçları sağlayabilir. Horasan, çalışmalarında grafik alanından gelen bir yaklaşımla tipografiyi belirli sıklıklarla kullanıyor. Fakat bu yazılar John Baldessari'de olduğu gibi bir tr yabancılaşma efekti vermek ya da Giuseppe

The title of the exhibition is "Face Is Everything", but I shall leave that topic for last and instead focus on some other areas of importance for this exhibition. The first feature is the animal symbols that we come across in the fragmentary pieces and some singular works. Some of these symbols are constituted by figures that we might call grotesque, which seem to have the properties of different creatures, while other symbols are of dogs or birds that are directly recognizable. The absurd way in which different beings come together in these paintings helps Horasan to alienate us from the world; this is an intriguing, ironic and didactic method which engages our awareness of the world around us. In this way, many dualisms like beautiful and ugly, good and bad, right and wrong, appear in Horasan's works as tensions. Thus, many concepts are scrutinized in these works such as power, the supernatural and God.

Another method used frequently is the unity of the text and the image. For instance, in a multi-partite work dated 2006-2007, we see this text written upon a human image with dogs placed beside it: "Can you hear me? The perfect colour, dog with the general". The existence of the general with the dog, which, in this context can be considered as vicious, perhaps illustrates the political chaos, the murders and massacres of the era in a way which provides clues for us to understand the inner world of the artist. Since Horasan does not work with the altogether illustrative, clearly defined and directly readable methods of contemporary art, we need to develop the points of reference by closely examining and thinking upon the works. In this way, by examining the paintings like a scanner, we might have a chance to locate and think upon topics like power, duty, invention, magic and violence in these compositions.

The texts on the surfaces can also provide clues to help us unpack the narrative of the general compositions. Horasan uses typography with a graphic-design approach in a determinate frequency. However, these texts are not used to give an effect of alienation like in the works of John Baldessari, nor are they used to convey a slogan-like approach as in the works of Giuseppe Chiari. The text is formed within the moment and process of production for the artist and, in his own words, he "rarely edits the text". In other words, if the painting permits it, the text surfaces in the production of the painting. No matter where the text is quoted from, they need to be evaluated in a different context within Horasan's work. As we all know, even though the same procedure and method is applied, and further, even though the same work is displayed in different times and places, they will present a different meaning in each case.

Chiari'de olduğu gibi sloganvari bir yaklaşım sergilemek için kullanılmıyor. Sanatçının işini ürettiği an ve sürecin içerisinde yazı oluşmakta ve kendi deyişle de “yazıyı çok nadir kurguluyor”. Diğer bir deyişle yazı, eğer resim onun oluşumuna izin verirse resmin oluşum sürecinde yüzeye çıkabiliyor. Yazılar her nereden alıntılanmış olurlarsa olsunlar, Horasan resminin içinde farklı bir bağlamda değerlendirilmeli. Zira bildiğimiz gibi, aynı prosedür ve teknik uygulanmış olsa da hatta aynı iş farklı yer ve zamanlarda sergilense de her bir farklılıkta yeni anlamlar doğurabilir.

Horasan'ın çalışmalarında gözlemlenen diğer bir olgu, birbirlerinden farklı uzamlar ve hatta zamanlarda var olan ve bundan dolayı yan yana gelişleri ancak bir “anakronizm” ile açıklanabilecek kompozisyonların varlığı. Shakespeare'in metinlerinde sıklıkla gözlemlenen bu olgu bir hata değil aksine

Another feature of Horasan's works are the existence of compositions which can only be explained by an “anachronism”, since they bring together beings which exist in different spaces and different times. This feature can be seen frequently in Shakespeare's texts and, far from being a mistake, it is an effective method that empowers the expression of the work. This is the creation of a useful “tension”, sometimes we can see this used masterfully in exhibitions by curators. Bringing together different, or rather contrary images creates a contradiction-we are used to this in the history of art since the Dada collages. The existence of these contradictions will result in the emergence of new meanings. It is here that we can locate Horasan's distinguished comprehension of space/time-together with a certain kind of mastery from his graphic-design background. In a dialectical context, the existence of contradictions will cause the emergence of new readings. If the expectation of a viewer with an adequate comprehension of art is not exhausted by the belief that each and every sign has to carry a clear meaning that is easily and universally readable, like warning signs, then Horasan turns all of us into decipherers.

ifadenin gücünü arttırma bağlamında etkili bir yöntem.
Bu, bazen iyi düzenlenmiş sergilerde küratörlerin deyişiyile, kullanışlı bir “gerilim” yaratmaktır. Farklı hatta zıt imgelerin – Sanat tarihinde Dada kolajlarından bu yana aşına olduğumuz – bir aradalığı bir çelişki yaratır. Bu çelişkilerin varlığı ise ortaya yeni anlamların çıkmasını sağlar. Horasan’ın – grafik tasarım alanından gelmesinin vermiş olduğu ustalıkla – zaman/uzama dair nitelikli kavrayışını işte burada tespit edebiliriz: Diyalektik bağlamda çelişkilerin varlığı, ortaya yeni okumalar çıkaracaktır. Sanata dair kavrayışı yetkin bir izleyicinin, sanat yapıtından bekleyeceği her bir göstergenin evrensel bir biçimde ve kolaylıkla okunabilen ikaz işaretleri gibi açık anlamlarla sunulması değilse, o halde Horasan bizleri birer şifre çözücü haline getirmektedir.

As I mentioned before, I have saved the topic of “faces” for last. The artist focuses on “the face” which is the foundation of everything that is social; whether it be relations or attitudes. However, we must not confuse this with “portrait”. What Horasan is after is a representation of expressions about the face from which human emotions become observable. In this context, the works that Horasan brings together in the exhibition create a “narrative” with facial expressions at the center. This is not only about placing thirty pieces about the face on the wall; when all the works are considered together, different narratives are stratified. In this way, Horasan brings three different points together via “faces”. The characters and expressions depicted in these works are windows through which Horasan reveals how he himself perceives them and how, through the artist, the viewer sees the “faces”.

Horasan begins his paintings from the faces; however, he only continues the composition so long as the faces mean something to him. This shows us clues as to how Horasan views “the face” with an approach that is far beyond the

Horasan'ın bu sergiye adını veren "yüz" temasını sona bırakacağımı söylemişim. Toplumsal yaşamdaki ilişkilerin, tutumların, kısaca her şeyin temeli olan "yüze" odaklanıyor sanatçı. Fakat bunu "portre" ile karıştırmamak gerekli. Horasan'ın peşinde olduğu şey, insan duygularının gözlemlenebildiği yüze dair ifadelerin temsili. Bu bağlamda Horasan'ın sergide bir araya getirdiği çalışmaları, yüz ifadelerinin merkezde olduğu bir "anlatı" oluşturuyor, sadece otuz parçalık yüze dair duvar yerleştirmesi değil, tüm çalışmalar bir arada düşünüldüğünde farklı anlatılar katmanlaştırılıyor. Böylece Horasan "yüz'ler" üzerinden üç farklı noktayı bir araya getirmekte: Çalışmalarda konu edinilen karakterler ve ifadeler, Horasan'ın kendisine onların nasıl görüldüğü ve sanatçı aracılığıyla izleyiciye yüz'lere dair açılan pencere.

Horasan çizimlerine yüzlerden başlamaktadır ancak yüzler ona bir şey ifade ettiği ölçüde kompozisyonun devamı gelir. Bu da bize aslında Horasan'ın geleneksel portre türünün sınırlarının ötesinde bir yaklaşımla "yüz'e" nasıl baktığının ipuçlarını vermektedir. Serginin merkezinde yer alan ve 1990'lardan bu yana gelen bir çizgide yaklaşık otuz yıllık bir kesiti oluşturan

limits of the traditional "portrait". The "faces" that are located at the center of the exhibition and which form a section that spans nearly thirty years-since the 90's-has a structure which captures the definite, unconventional, symbolic and expressive features of the human face. None of Horasan's faces refer to a specific figure directly and immediately-they rely extremely on the imagination and therefore, they are hard to grasp. However, precisely for that reason, they are open to new and different readings. We could say that, in this way, the artist has focused on drawing a kind of "portrait of emotions" rather than memorized and known appearances.

Horasan shows that the human face is something which can be constructed and

"yüz'ler", insan yüzünün belirgin, alışılmadık, sembolik ve ifadesel unsurlarını yakalayan bir yapıda. Bu halleriyle – ki Horasan'ın yüz'lerinden hiçbiri direkt ve dolaysız bir biçimde belirgin bir figüre referans vermez – fazlasıyla imgeleme dayalı ve kavranmaları güç. Ama tam da bu özellikleri nedeniyle yeni ve farklı okumalara açık. Sanatçının böylece ezberlenmiş ve bilindik suretlere değil bir tür "duyguların portrelerini" çizmeye odaklandığı söylenebilir.

Horasan, bize insan yüzünün sanatçı ve hatta izleyici tarafından inşa edilebilen ve böyle yorumlanabilen bir olgu olduğunu göstermektedir. Bunu "maske" metaforuyla açıklamak mümkün. İnsanların taşıdıkları birer maskeyse, bir kişiye bakıldığında bir yüz seçilebilir ama o maske kişinin kendisi değildir. Reel anlamda kaslar ve kemiklerden oluşan bir yüz karşımızdadır, doğru. Ama kişi o değildir. Bu çalışmalara dair şunu söylemek en efektif yol gibi görünüyor: Horasan, tanıdık geleni yabancılaştırmakta; hiçbir biçimde kavranamaz ve tanımlanamaz gibi görüneni ise aslında tanıdık hale getirmektedir.

Sanatçının "yüzleşme" olarak isimlendirebileceğim bu işleri belirgin, spesifik ve güçlü bir biçimde insanların

interpreted by the artist-and even by the viewer. We can explain this with the metaphor of "the mask". If what humans carry around are masks, we can see a face when we look at someone, but the mask itself is not the person. It is true that we have a face of muscle and bones. But that is not the person. It seems that the best way to put it is this: Horasan alienates the familiar and, in fact, familiarizes what seems to be completely incomprehensible and undefinable.

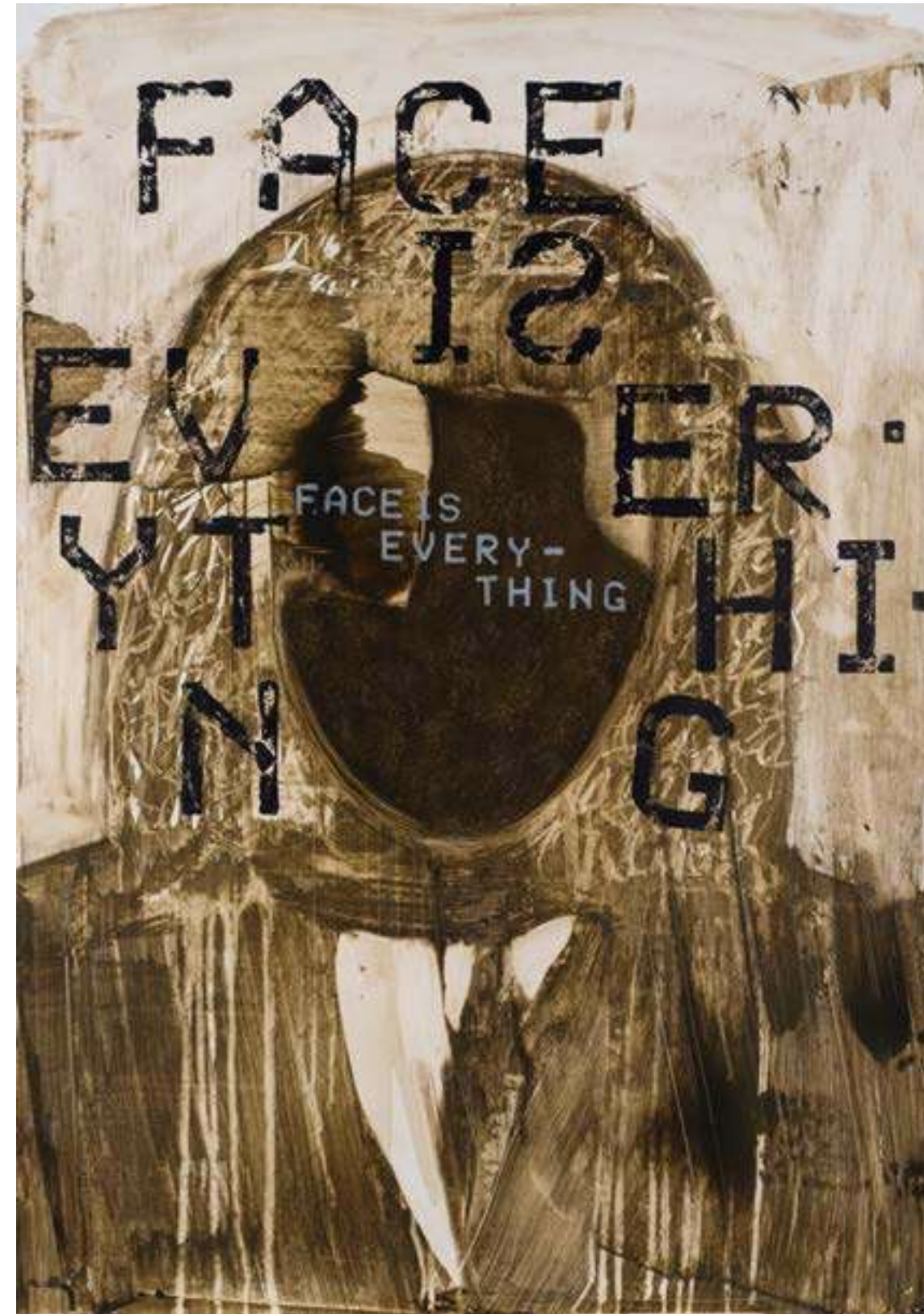
These works which I could call a "face off", carry traces of a pursuit to adequately reflect the facial features of humans and animals in a definite, specific and powerful way. In his notebooks we can find the sketches which are the foundations of these works. The illustrative structure is formed by starting off from a source

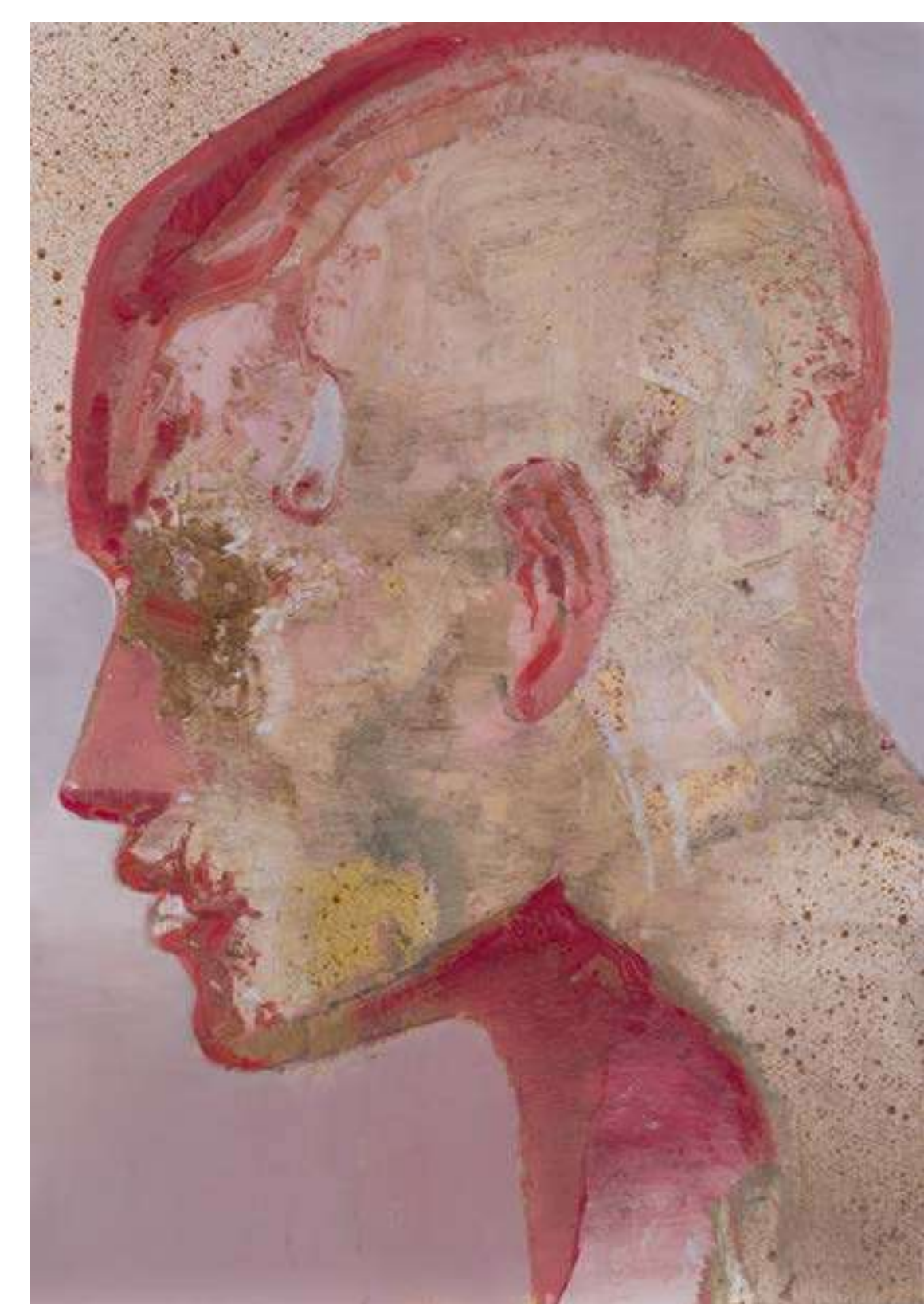
ve hayvanların yüz hatlarını iyi bir biçimde yansıtabilme arayışının izleri. Tuttuğu çizim ve not defterlerinde bu işlerin temelindeki eskizler yer alıyor. İllüstratif yapı, bir fotoğraf ya da eskiz gibi bir kaynaktan yola çıkılarak oluşturulmakta. Bu sayısız defterlerin varlığı, birer “iş” olarak nihayetleneyeceği daha birçok serginin yolda olduğunu gösteriyor. Sürreel olanın ve gerçek olanın içiçeliğine dair birçok veri taşıyan bu çalışmalara şahit olmak izleyiciler olarak bizlerin en büyük şansı olacak. İnsanların/olguların/olayların derinine inen, kas ve damar sistemlerine kadar onları görmek ve analiz etmek isteyen bir yönelimde Horasan. Onun resimlerine bakarken şunu duyar gibi olacaksınız: “Daha şeffaf bir dünya!”.

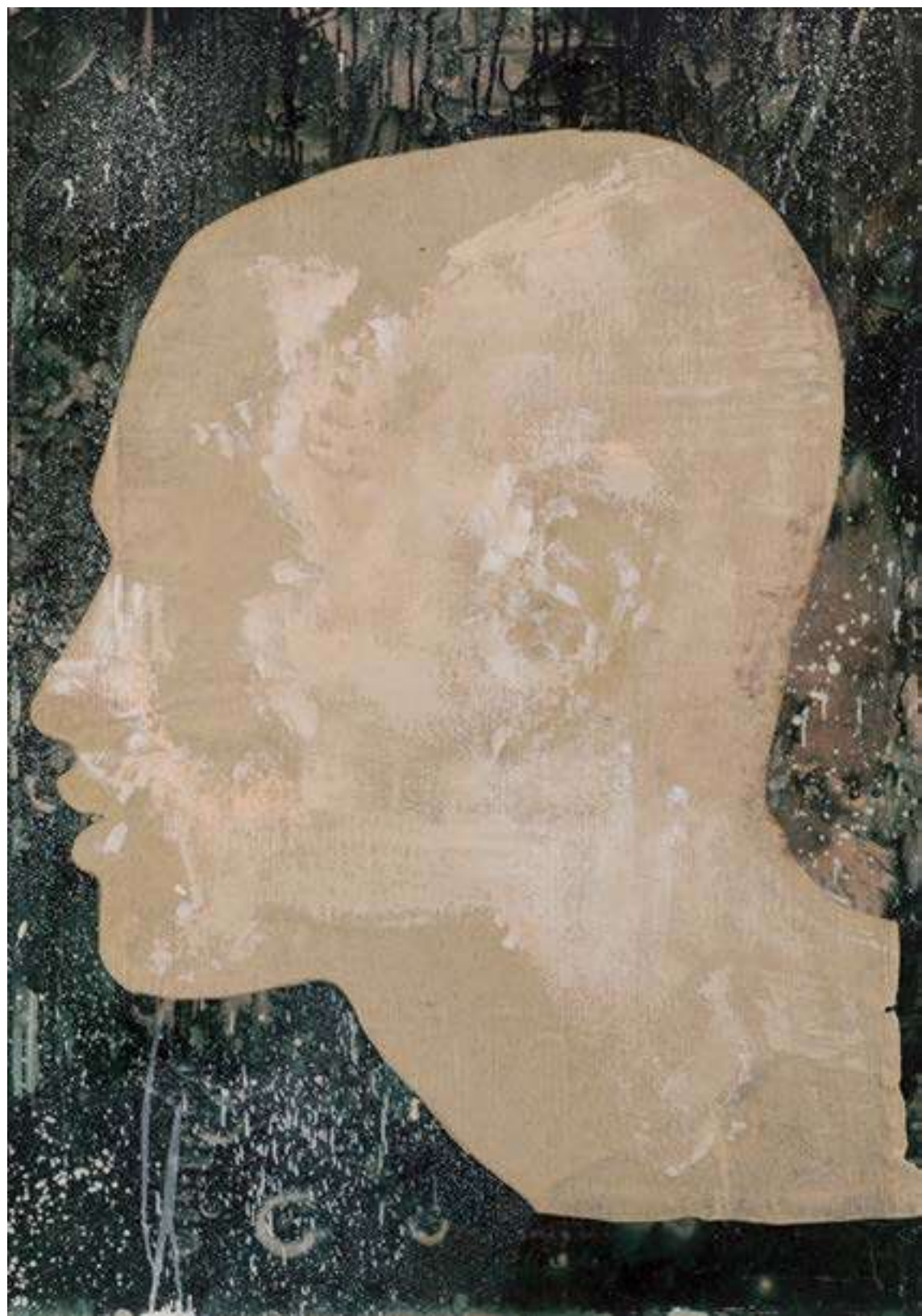
like a photograph or a sketch. The existence of innumerable notebooks indicates that many more exhibitions are on the way; exhibitions in which these notebooks will be finalized as “works”. It will be a great opportunity for us, the viewers, to witness these works which carry many pieces of evidence that pertain to the conjunction of the real and the surreal. Horasan is motivated by a desire to get to the very bottom of things; to see and analyze the muscular and vascular systems of people/facts/events. While you are looking at his paintings, it will be as if you are hearing these words: “A more transparent world!”.

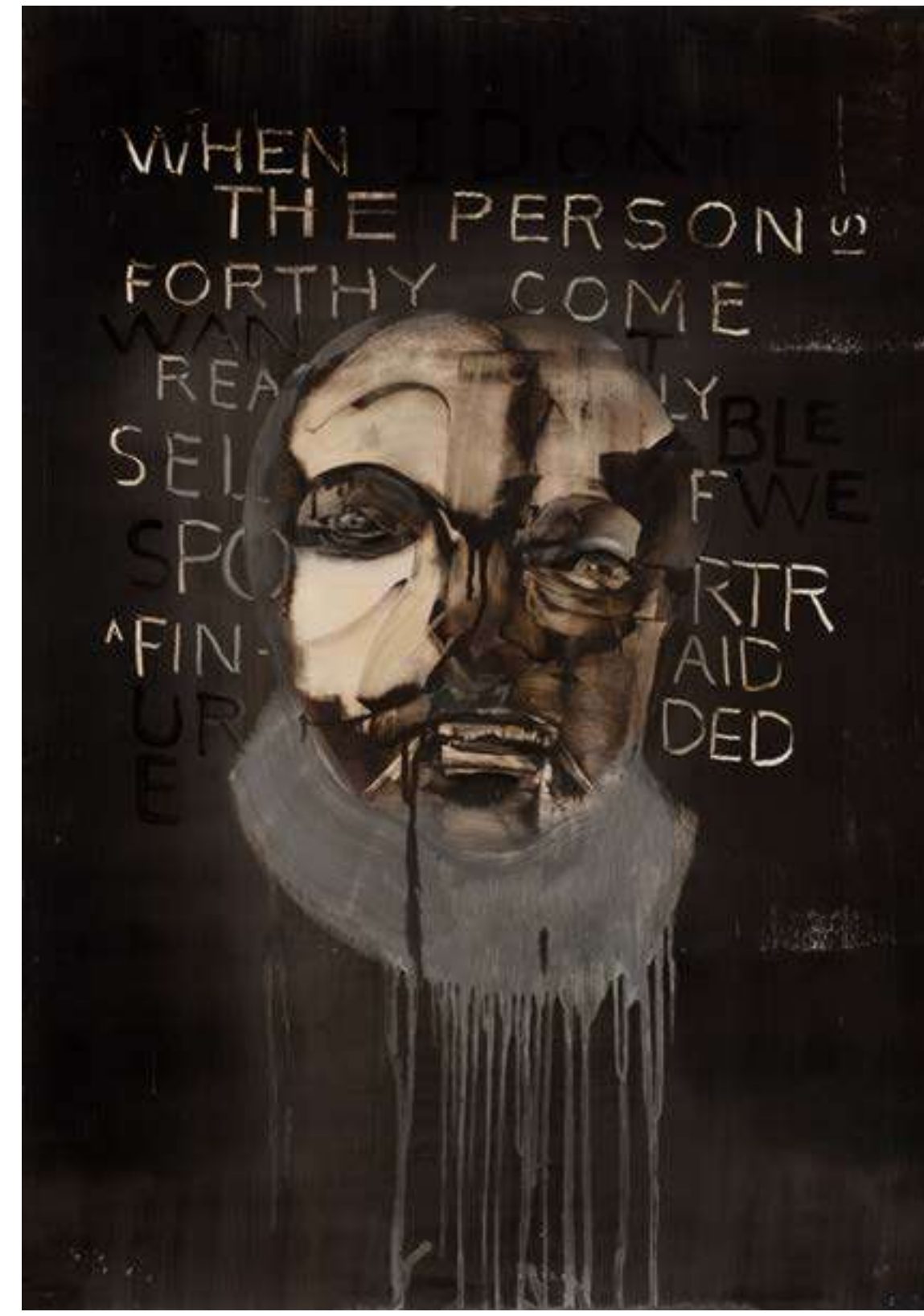

2015, 185x145 cm, Tuval üzerine kömür kalem, mum, akrilik ve yağlıboya,
Charcoal pencil, wax, acrylic and oil on canvas

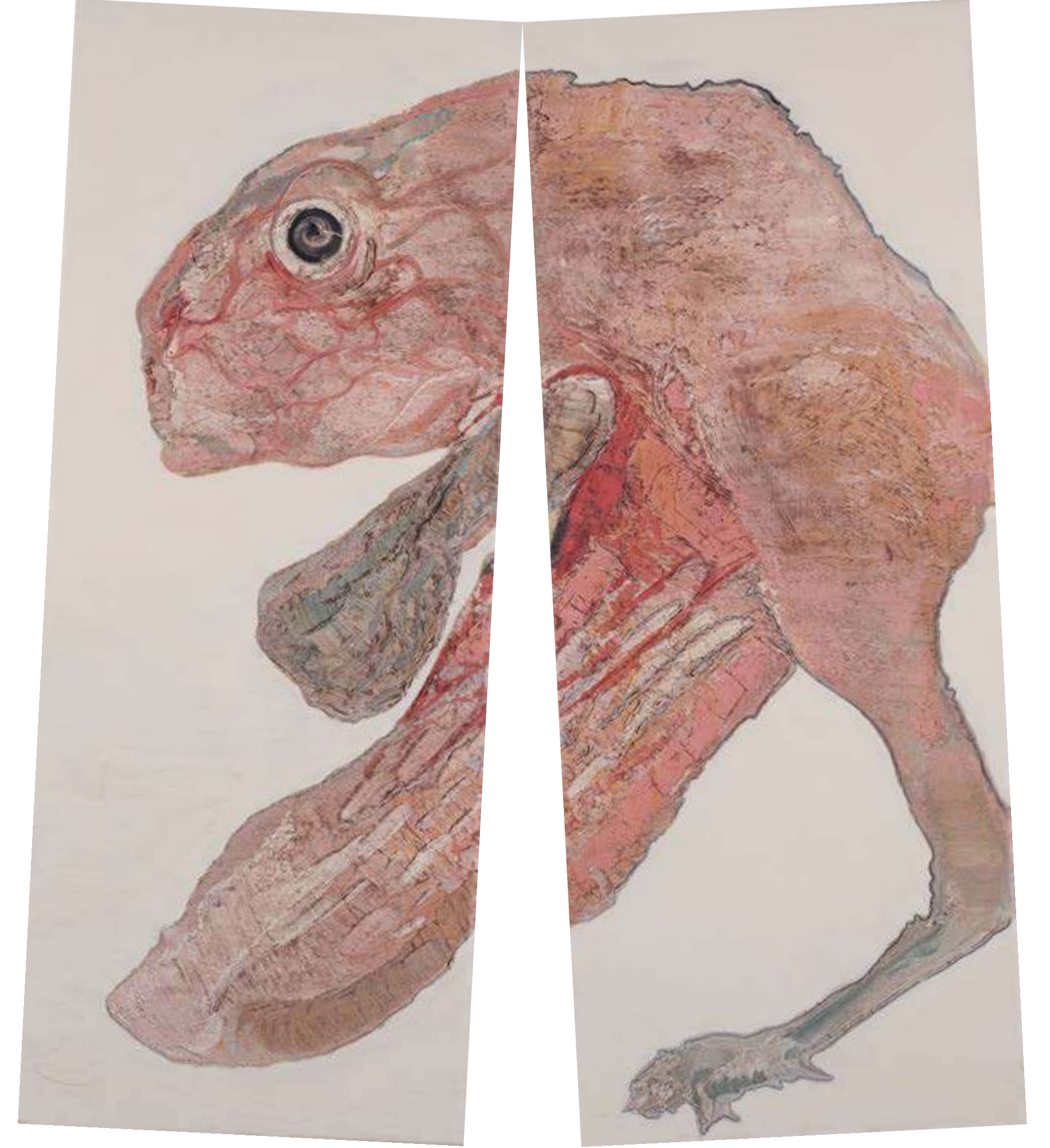

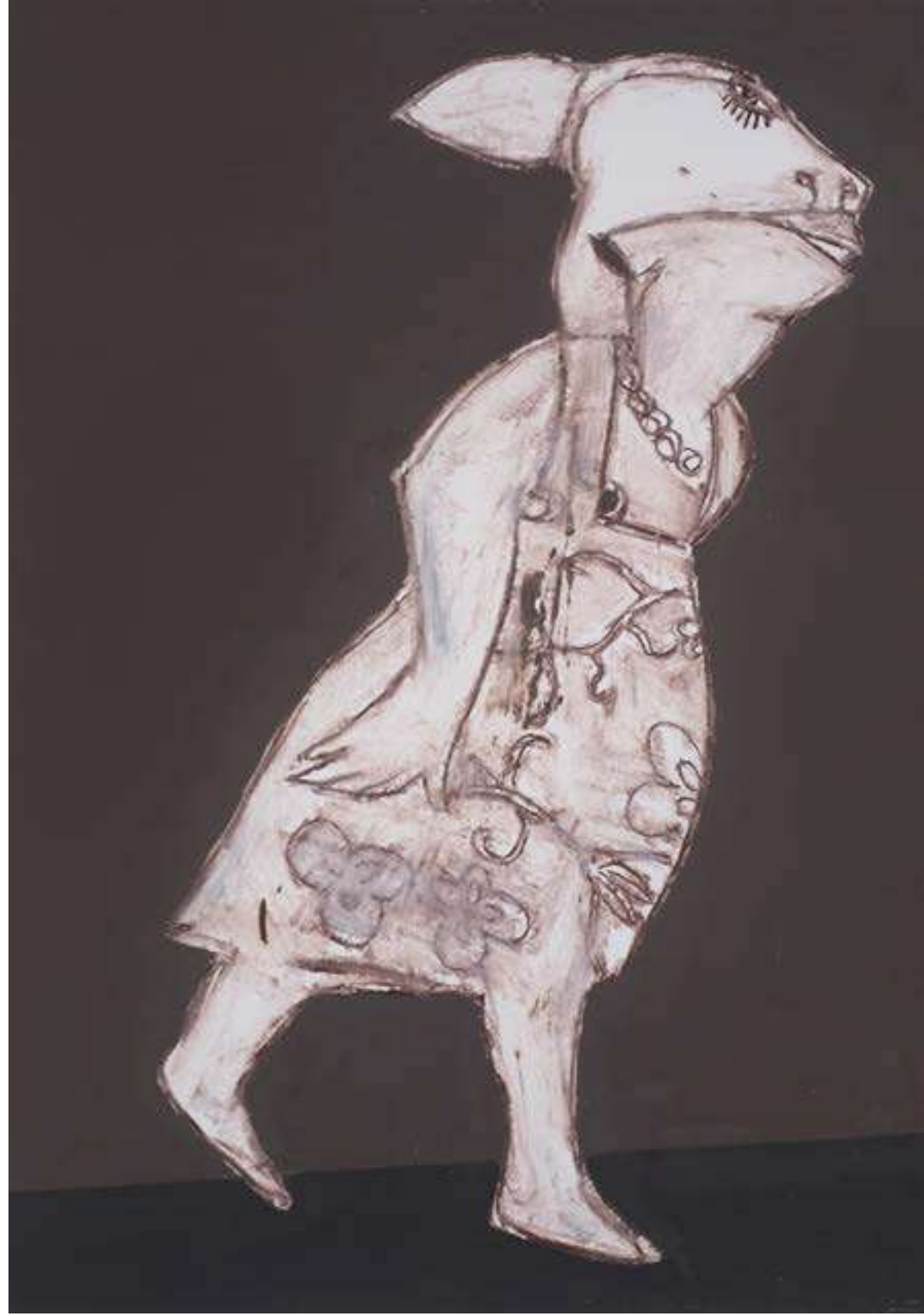

2016, 100 x 80 cm, Diptik | Diptych, Her biri | Each 100 x 40 cm,
Tuval üzerine yağlıboya ve akrilik Oil and acrylic on canvas

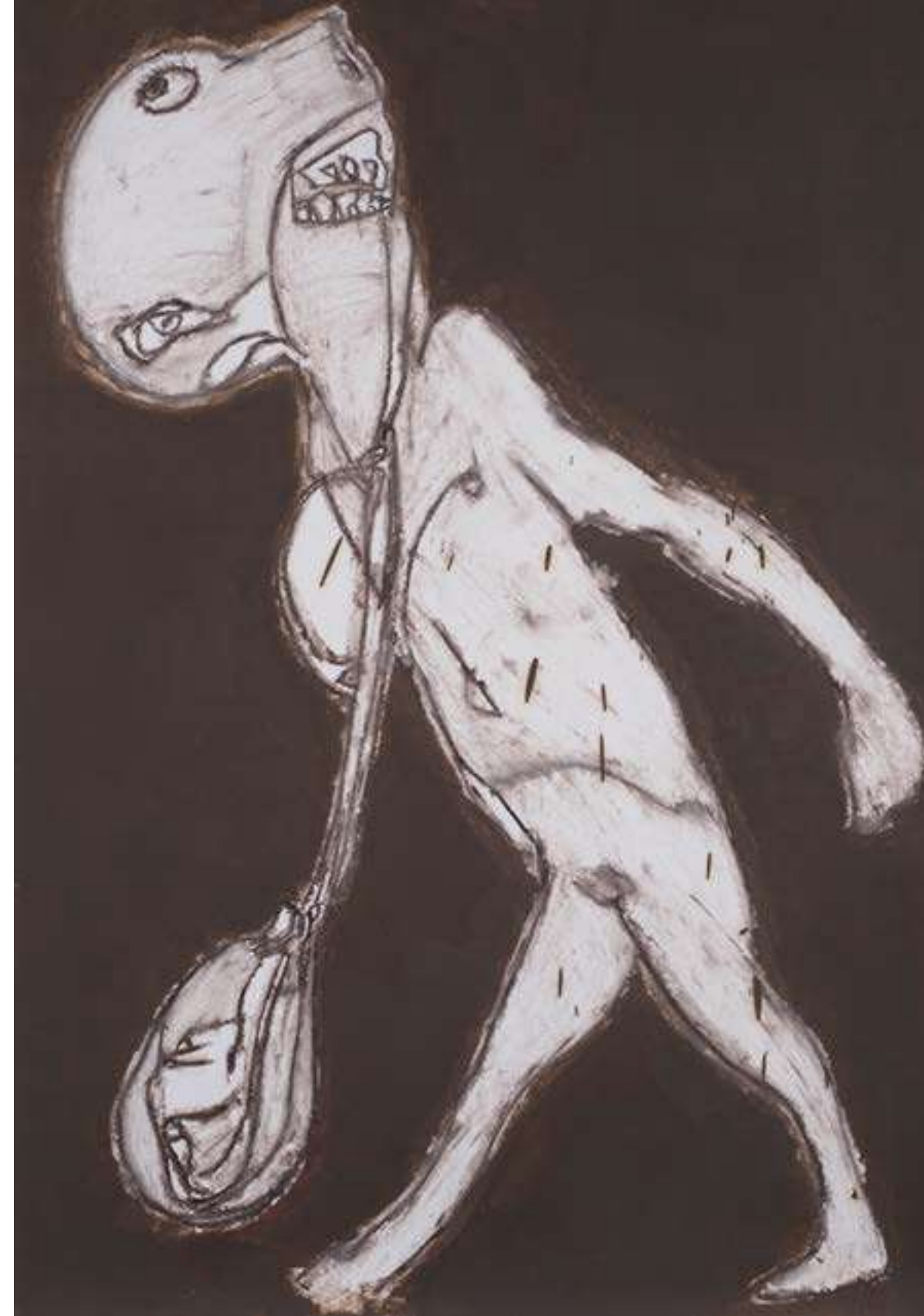

1

2

3

4

1-2-3-4

2006, 100 x 70 cm, Kâğıt üzerine yağlıboya, kömür kalem ve mum, Charcoal pencil, wax and oil on paper

1

2

1-2

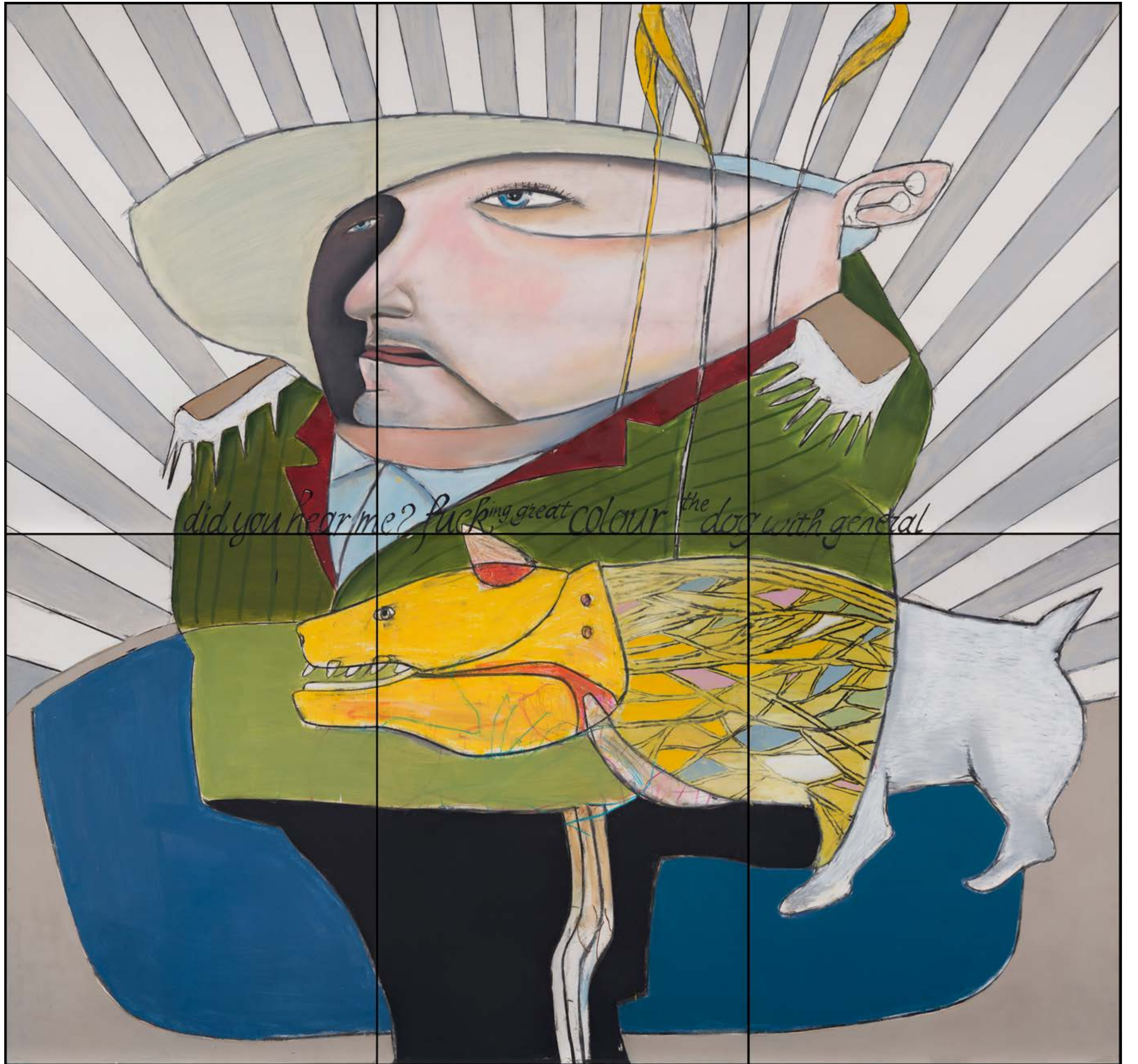
2006, 100 x 70 cm. Kâğıt üzerine yağlıboya, kömür kalem ve mum. Charcoal pencil, wax and oil on paper

2007, 230x150 cm, Tuval üzerine kömür kalem, mum ve yağlıboya, Charcoal pencil, wax and oil on canvas

2006-2007, 220x160 cm, Tuvale preslenmiş kâğıt üzerine kömür kalem, mum ve yağlıboya,
Charcoal pencil, wax and oil on paper mounted on canvas

2006/2007,
200 x 210 cm, 6 parça | pieces, Her biri | Each 100 x 70 cm
Kâğıt üzerine yağlıboya, kömür kalem, mum ve kuru kalem
Charcoal pencil, colored pencil, wax and oil on paper

2015, 210x155 cm, Tuval üzerine kömür kalem, mum, akrilik ve yağlıboya, Charcoal pencil, wax, acrylic and oil on canvas

2006 - 2007
200 x 280 cm, 8 parça | pieces, Her biri | Each 100 x 70 cm, Kâğıt üzerine yağlıboya, kömür kalem, mum ve kuru kalem, Charcoal pencil, colored pencil, wax and oil on paper

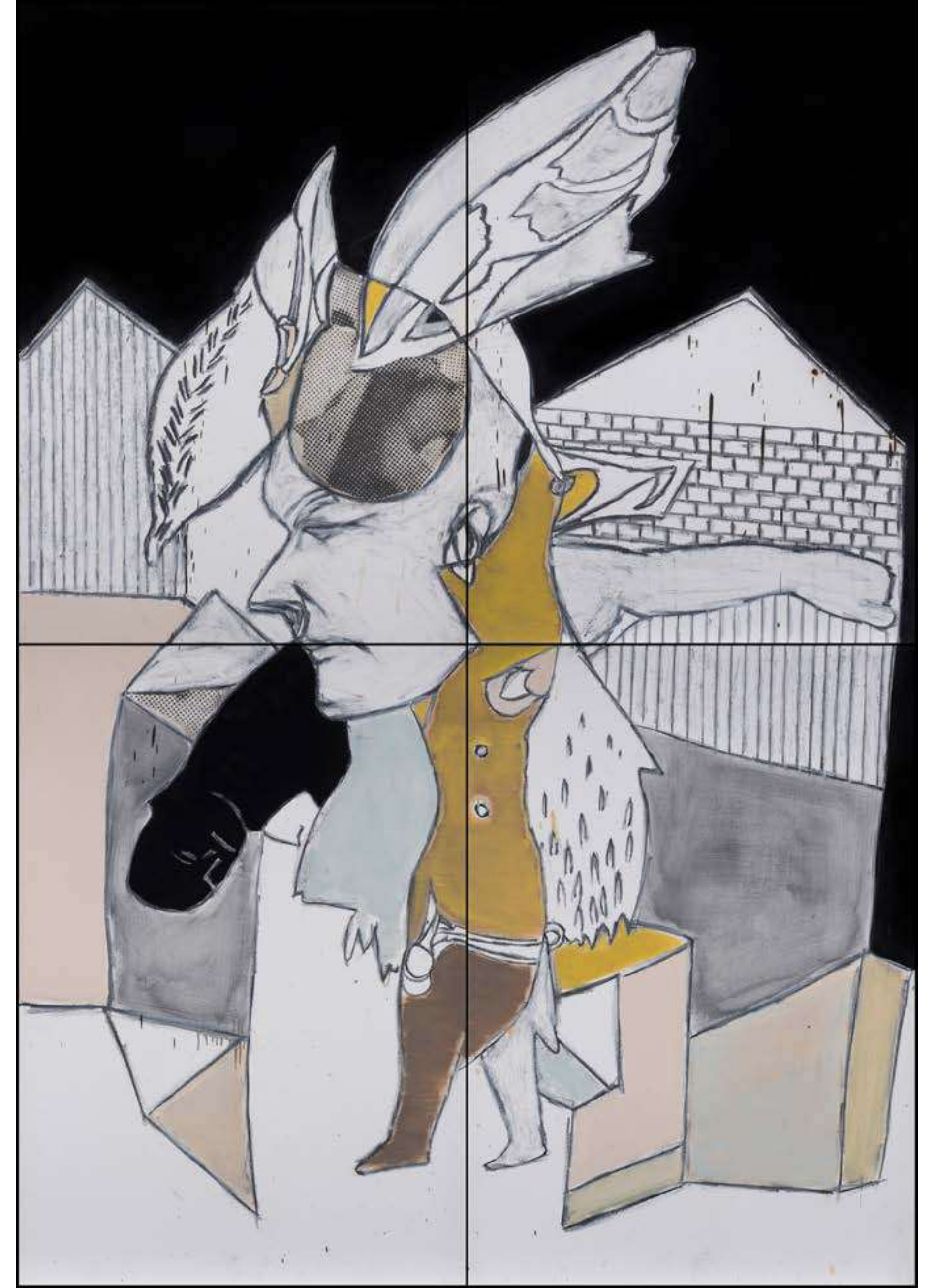

2006/2007, 200 x 210 cm, 6 parça | pieces, Her biri | Each 100 x 70 cm,
Kâğıt üzerine yağlıboya, kömür kalem, mum ve kuru kalem, Charcoal pencil, colored pencil, wax and oil on paper

2006/2007, 200 x 140 cm, 4 parça | pieces, Her biri | Each 100 x 70 cm
Kâğıt üzerine yağlıboya, kömür kalem, mum ve kuru kalem Charcoal pencil, colored pencil, wax and oil on paper

2006/2007, 200 x 140 cm, 4 parça | pieces, Her biri | Each 100 x 70 cm Kâğıt üzerine yağlıboya,
kömür kalem, mum ve kuru kalem, Charcoal pencil, colored pencil, wax and oil on paper

2006/2007, 100 x 140 cm, Diptik | Diptych, Her biri | Each 100 x 70 cm, Kâğıt üzerine yağlıboya, kömür kalem, mum ve kuru kalem, Charcoal pencil, colored pencil, wax and oil on paper

2016, 100x70cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on canvas

YÜZHERŞEYDİR

THEFACEISEV

HORASAN

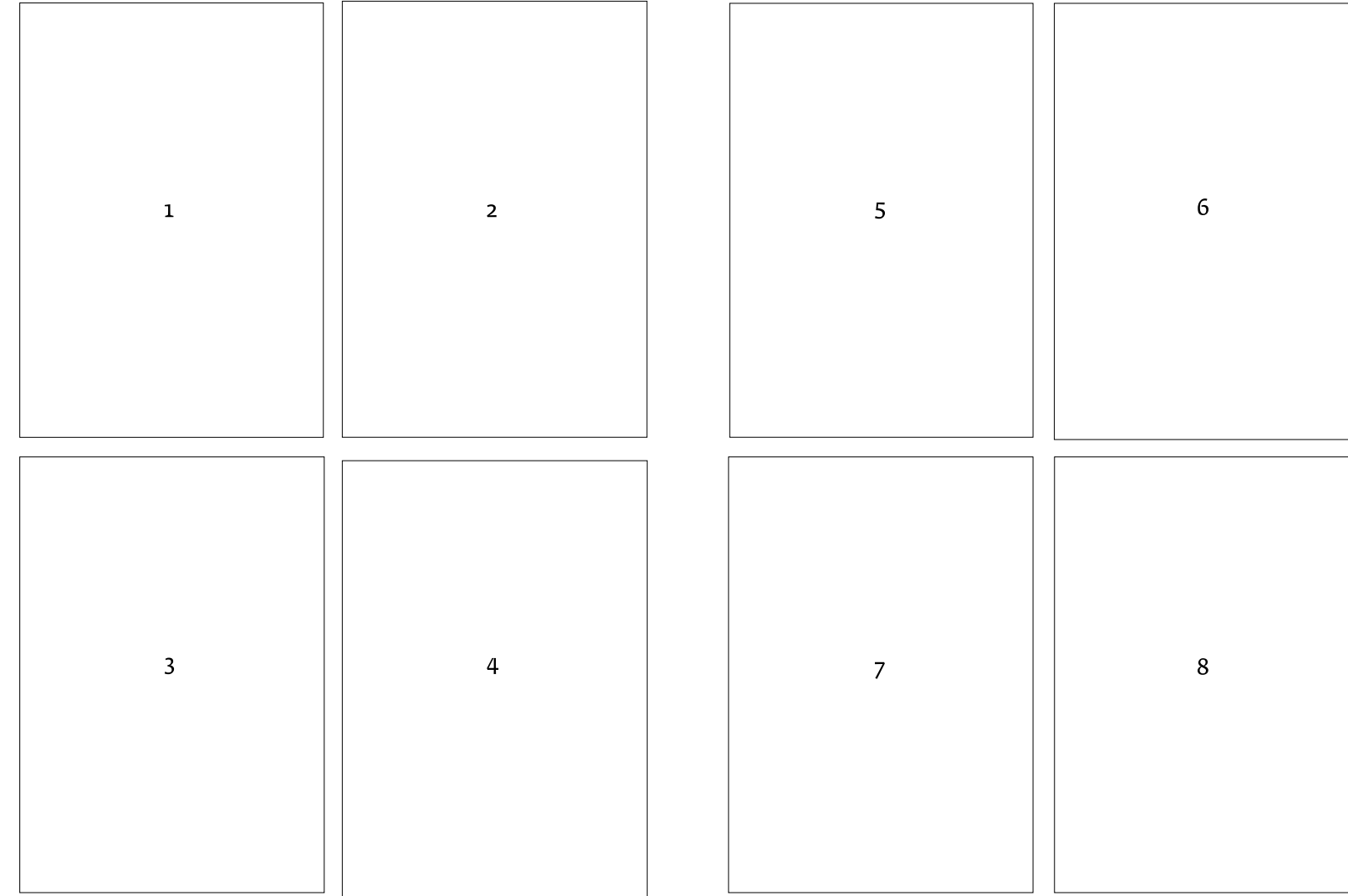
08 EKIM_OCTOBER

19 KASIM_NOVEMBER

2016

Sf. 22-23

1-2

2016, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

3

2009, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

4

1998, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

5

2016, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

6

2014, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

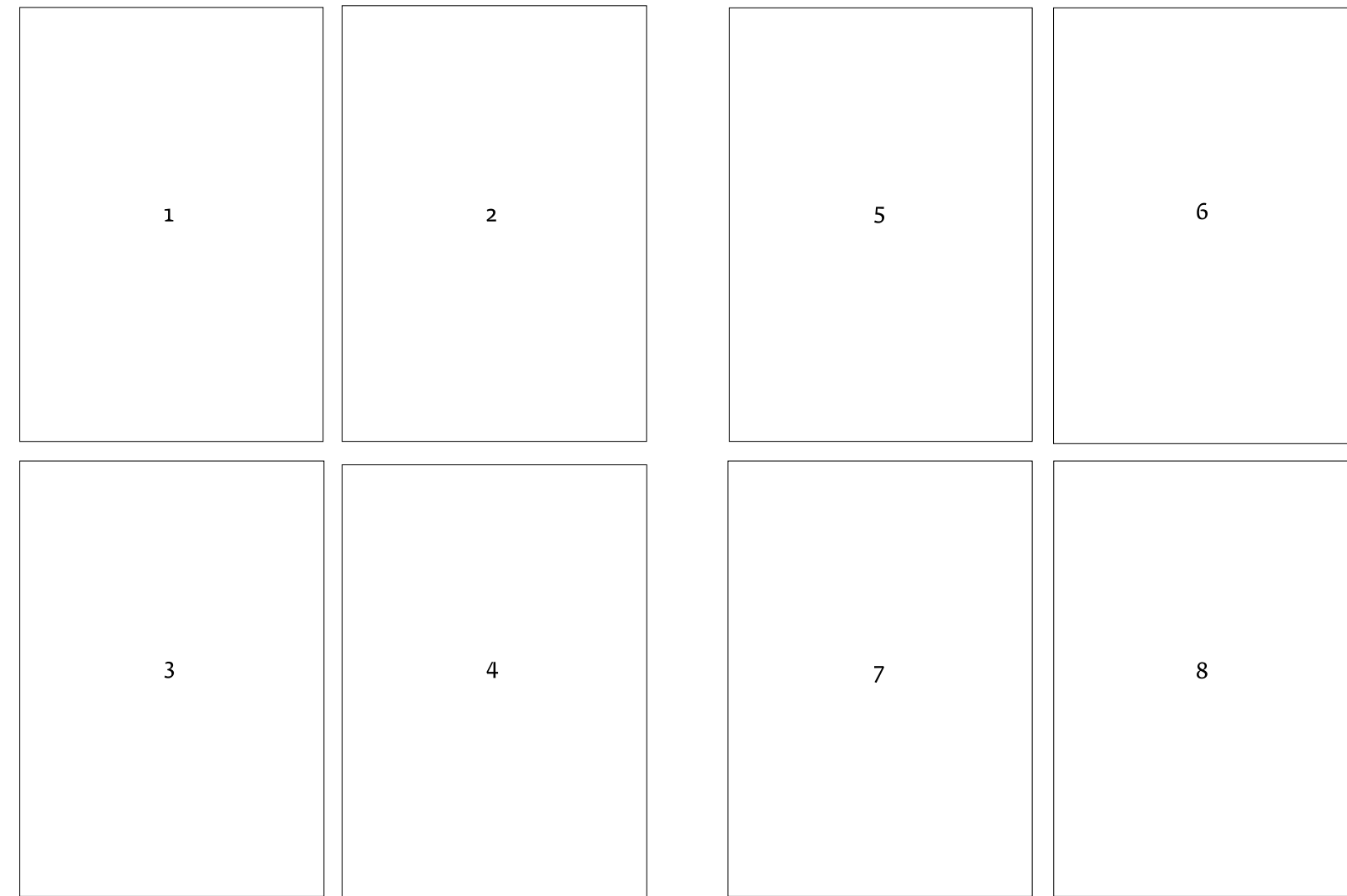
7

2009, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

8

2016, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

Sf. 24-25

1

2016, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

2

2016, 100x70 cm, Kâğıt üzerine yağlıboya ve bez kolaj
Oil on paper and fabric collage

3

1998, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

4

1998, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

5

2016, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

6

2006, 100x70 cm, Kâğıt üzerine yağlıboya, kömür kalem ve
mum, Charcoal pencil, wax and oil on paper

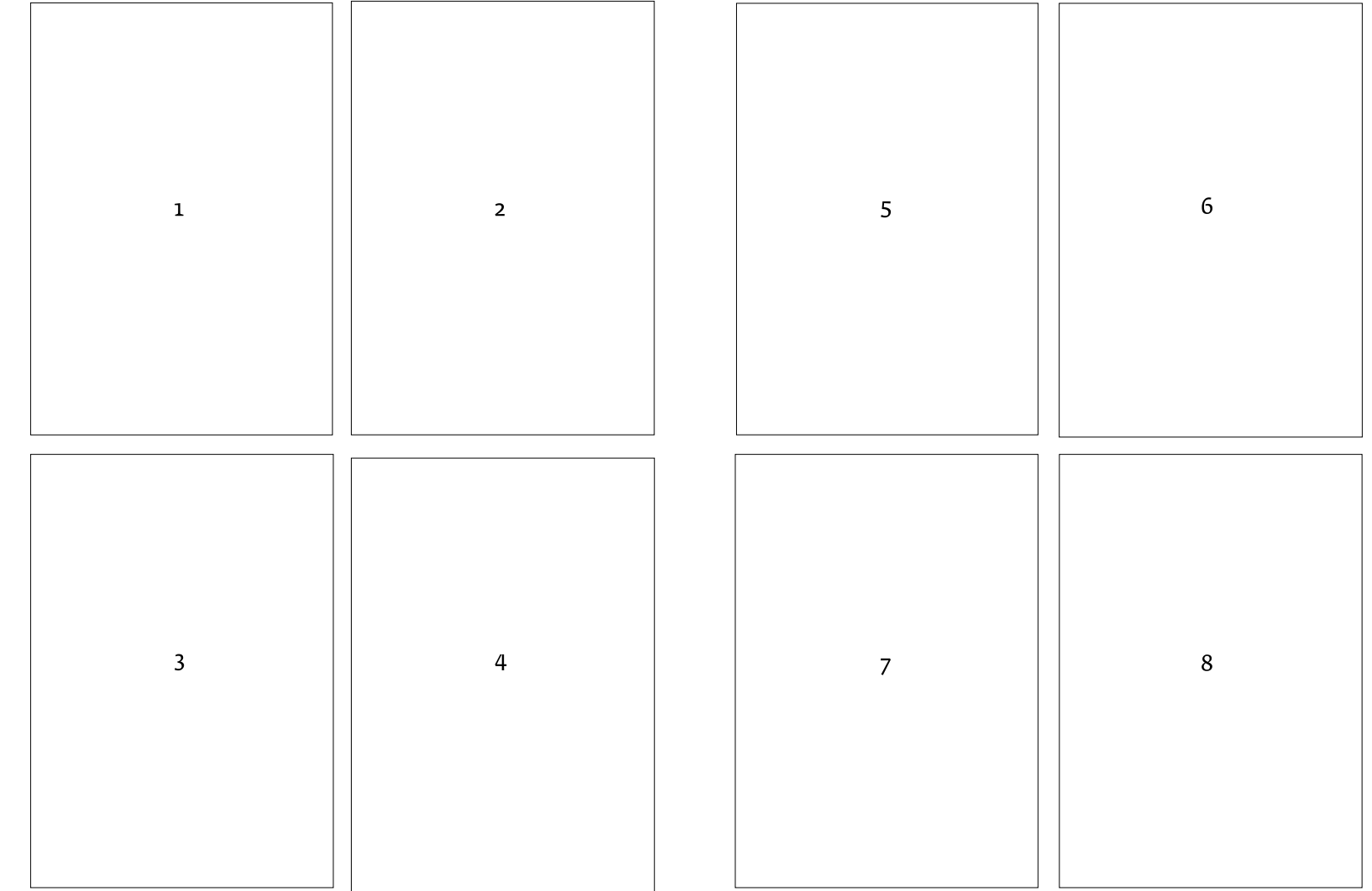
7

1998, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

8

2016, 100x70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

Sf. 26-27

1

1998, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

2

2006-2016, Kâğıt üzerine yağlıboya ve mürekkep,
Oil and ink on paper

3

1998, 100 x 70cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

4

2016, 100 x 70cm, Kâğıt üzerine yağlıboya ve bez kolaj,
Oil on paper and fabric collage

5

2009, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

6

2014, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

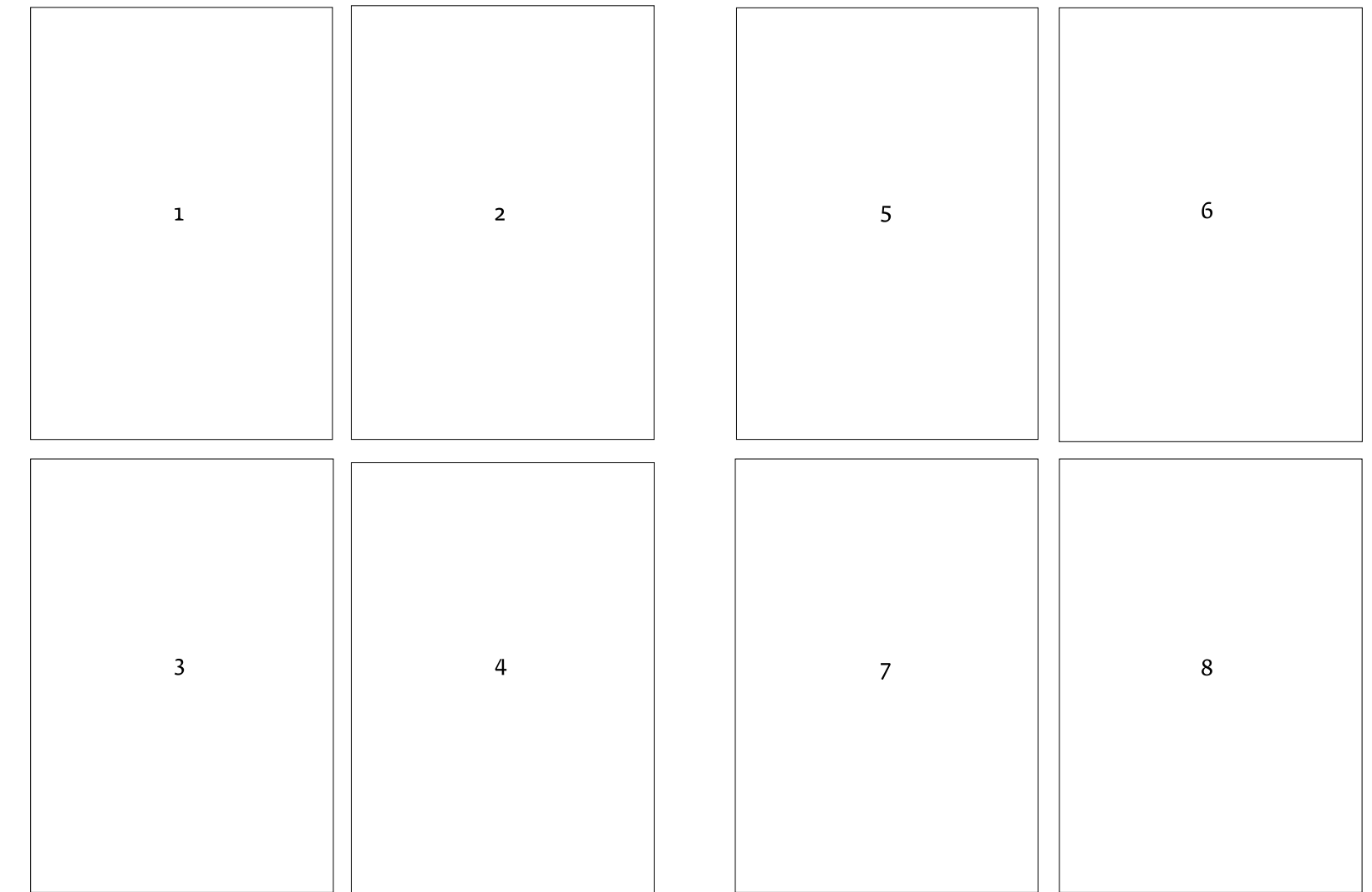
7

2009, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

8

1998, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

Sf. 28-29

1

2000, 100 x 70cm, Kâğıt üzerine akrilik ve mürekkep
Acrylic and ink on paper

2

2014, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

3

2016, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

4

1998, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

5

2007, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

6

2009, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

7

2009, 100 x 70 cm, Kağıt üzerine yağlıboya, Oil on paper

8

2016, 100 x 70cm, Kâğıt üzerine yağlıboya ve bez kolaj,
Oil on paper and fabric collage

YÜZHERŞEYDİR
THEFACEISEVERYTHING
HORASAN

08 EKİM_OCTOBER
19 KASIM_NOVEMBER
2016

Horasan'ın "Yüz Her Şeydir" sergisi için basılmıştır. Printed on the occasion of Horasan's exhibition "The Face is Everything".

ART ON İSTANBUL

Kurucular | Founders

Nil Duran, Oktay Duran

Direktör | Director

Gökşen Buğra

Asistanlar | Assistants

Ali Duran

Azra İşmen

Fulya Baran

SERGI KATALOĞU | EXHIBITION CATALOG

Sergi Metni | Text

Fırat Arapoğlu

Tasarım | Design

Basako Graphics

Çeviri | Translation

Umut Eldem

Fotoğraflar | Photographs

Kayhan Kaygusuz

Baskı | Printing

Print Center

Sanayi Mahallesi, Libadiye Sokak No:3, 4. Levent, 34416 İstanbul, TR

© Art On İstanbul, 2016

ART ON İSTANBUL

Meşrutiyet Cad. Bilsar Binası No:90/A Şişhane, Beyoğlu, 34430 İstanbul, TR

T 0212 259 15 43 F 0212 259 15 56

**ART
ON**